

न्यबलवाहनाः Spr. (II) 1983. स० adj. (f. घ्रा) R. 5,92,7. RAGH. 12,14. KATHAS. 18,73. RĀGĀ-TAR. 2,119. 3,323. — b) Lager, castra: सैन्यग्रामपुरेषु VARĀH. BH. S. 46,19. 86,11. 90,4. सैन्ये पुरे वा 11. 93,46.

सैन्यकत m. = सेनाकत die Flanke eines Heeres und zugleich ein Heer als dürres Gestrüpp R. 6,36,108.

सैन्यायक m. Heerführer KATHAS. 47,31.

सैन्यपति m. dass. VARĀH. BH. S. 49,5.

सैन्यपाल m. dass. R. 6,33,2.

सैन्यपृष्ठ n. der Nachtrab eines Heeres H. 747. °भाग m. dass. HALĀJ. 3,6.

सैन्यमय (von सैन्य) adj. (f. ई) aus Truppen bestehend: मम सैन्यमयं कतं (vgl. सेनाकत und सैन्यकत) प्रद्यत्यति MBH. 3,8287. भूमि KATHAS. 121,280.

सैन्यकृत m. N. pr. eines Sohnes des Çambhara HARIV. 9232.

सैमत्तिक (von सीमत्त Scheitel) n. Mennig ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

सैर n. 1) eine Art Brantwein PRĀJACĪTTEND. 67,9. — 2) = सीराणां (= प्रतिसीराणां) समूहः NILAK. zu MBH. 3,2586 zur Erklärung von सैरन्धी. — Vgl. सैरावत्.

सैरकायर्षा adj. von सैरक gaṇa पत्तादि zu P. 4,2,80.

सैरन्ध्र (so die Bomb. Ausgg.) 1) m. Kammerdiener; f. ई Kammerzofe AK. 2,6,4,18. H. 521. an. 3,620. MED. r. 239. HALĀJ. 2,337. Verz. d. Oxf. H. 187, b, 1. fgg. MBH. 3,2586. 2606. 4,77. fg. 246. fg. Spr. (II) 5798. BUĀG. P. 10,42, 3. als best. Mischlingskaste, m. M. 10,32. f. H. an. MED. MBH. 13,2581. nach H. an. und MED. f. ई auch = मरुत्तिका. — 2) f. ई Bein der Draupadi, die am Hofe des Fürsten Virāṭa als Kammerzofe diente, H. 710. DHARṆI im ÇKDn. Verz. d. B. H. 113,4. — Häufig सैरि० geschrieben.

सैरावत् adj. nach SĪJ. von सैर (2. स + इरा = घ्न) Proviant und andere Ausrüstung eines Schiffes: यथा सैरावती नावं पारकामाः समारोक्ष्युः AIR. Br. 6,21. Dafür steht स इरावती 7,13 (auch ÇĀṆKH. Ça. 15,17,10) gegen das Metrum.

सैरि m. 1) der Monat Kārttika H. Ç. 23. — 2) pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BH. S. 14,11, v. 1.

सैरिक 1) adj. von सीर P. 4,3,124. 4,81. AK. 2,9,64. — 2) m. a) Himmel H. Ç. 1; vgl. सैरिभ. — b) शैरिक N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 55, b, 10.

सैरिन्ध्र m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BH. S. 14,29. Varianten: सैरित्य, सैरिद्य, सैरिद्य, सैरिन्ध्र, सैरिन्ध्र, शैरिस; vielleicht ist सैरिन्ध्र die richtige Lesart; vgl. auch सैसिरिध्र.

सैरिन्ध्र gaṇa कुलालादि zu P. 4,3,118. — Vgl. सैरन्ध्र.

सैरिन्ध्रक adj. von सिरिन्ध्र und सैरिन्ध्र gaṇa कुलालादि zu P. 4,3,118.

सैरिभ m. 1) Büffel AK. 2,5,4. H. 1282. HĀR. 80. HALĀJ. 2,72. f. ई Büffelkuh H. an. 3,740. MED. sh. 42. — 2) Himmel TAİK. 1,1,4; vgl. सैरिक.

सैरिष्ठ m. pl. N. pr. eines Volkes MĀK. P. 58,50.

सैरीय (vielleicht von सीर) m. Barleria cristata (ein schön blühender Strauch) RATNAM. 169. ÇABDAR. im ÇKDn. SUÇR. 2,152,6. °क m. dass. AK. 2,4,2,55.

सैरीय m. dass. DHANV. 1,109. ÇABDAM. und BHAR. zu AK. nach ÇKDn. °क m. dass. DHANV. 1,109. RĪGĀN. im ÇKDn. SUÇR. 2,32,2. 40,14. 96,4. 288,8. n. die Blüte: नीलसैरीयकाणि MALLIN. zu KIR. 4,28.

सैर्यै (von सीर) gaṇa संकाशादि zu P. 4,2,80. m. ein best. Gras und — Insect RV. 1,191,3. eine best. Pflanze, vulgo कटसेलो AUSH. 67.

सैलगै (von सैलग) m. Raubgeselle VS. 30,18.

सैलि m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BH. S. 14,11, v. 1.

सैवालिनै (शै०) adj. von सेवालिन (शै०) gaṇa सुवास्वादि zu P. 4,2,77.

सैस (von सीस) adj. bleiern, von Blei gaṇa रजतादि zu P. 4,3,154.

°क dass. M. 11,133.

सैसिकत m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6,365. सैसिरिध्र ed. Bomb.

सैसिरिध्र s. u. सैसिकत und vgl. सैरिन्ध्र.

सैक्रेय adj. von सीकर gaṇa सख्यादि zu P. 4,2,80.

सो f. (nom. सोम्) ein N. der Pārvatī TAİK. 1,1,52.

सौक्विक adj. mit Uktha ÇAT. Ba. 13,5,4,9.

सौक्य्य adj. mit Ukthja PAÑKAV. Br. 27,7,1. 8,1.

सौक्य्य s. u. उच्छ्रय 1) am Ende.

सौक्यास (2. स + उ०) 1) adj. a) den Athem ausstossend: तस्य निष्पीड्यमानस्य भुजात्तरगतस्य च । सौक्यासमभवद्वक्तम् R. 4,10,20. — b) Spielraum habend: ein loser Verband SUÇR. 1,66,13. — 2) °म् adv. aufathmend (nach einem Schrecken) ÇĀK. 111,7. PRAB. 66,5. PAÑKAV. ed. Bomb. 1,24,2.

सौक्यासव (von सौक्यास) n. PRATĀPAR. 19, a, 7.

सोटा f. P. 3,1,17, VĀRTT. 1. Davon सोटाय्, °यते denom. ebend.

सोठल m. N. pr. des Vaters von ÇĀrṅgadeva Verz. d. Oxf. H. 199, b, No. 471.

सोठ 1) adj. s. u. 1. सक्. — 2) n. so v. a. Milch in श्रवि०.

सोठर (von 1. सक्) nom. ag. Schol. zu P. 6,3,112. 8,2,31. der Jmd oder einer Sache zu widerstehen vermag BHART. 9,31. सोठा को ऽस्य (भूतस्य) भविष्यति R. GORR. 1,38,9. शस्त्रनिपातानामग्निस्पर्शस्य च MBH. 7,1200. = मर्षण H. an. 2,132. = तितितानसंयुक्त MED. dh. 5. = शक्त (सक्त fehlerhaft H. an.) H. an. MED.

सोठव्य (wie eben) adj. Schol. zu P. 6,3,112. 8,2,31. 1) zu ertragen: श्रययः Z. d. d. m. G. 27,91. — 2) ruhig hinzunehmen, nachzusehen, zu verzeihen: ब्राह्मणचापल्य HARIV. 7489. श्रपराध BUĀG. P. 10,16,52. प्रक्रमभङ्ग Comm. zu KĀVYĀD. 2,183. impers.: यवीयसः कथं नाम सोठव्यं स्यान्मुने मया HARIV. 8215.

सोठाय्, °यते denom. von सोठ gaṇa मुखादि zu P. 3,1,18.

सोठिन् adj. von सोठ gaṇa मुखादि zu P. 5,2,131.

सोतैरु und सौतैरु (von 1. सु) nom. ag. Kelterer des Soma, Presser RV. 1,28,8. 4,29,2. 7,22,1. 9,16,1. सोतैरिर्मृज्यमानः 30,2. पूयते 86,12. 10,76,2. घावन् 4,3,8. 7,92,2. VĀLAKH. 1,5.

सौतु (wie eben) m. Soma-Keiterung, Libation: वेदिमाकुलितं सौतुं च क्रिरे RV. 8,19,18. भुरतुं नो यशसः सोत्बन्धसः (instr.) 10,76,6. 86,1. — Infin. s. u. 1. सु.

सेतक (2. स + उत्क) adj. (f. घ्रा) voller Sehnsucht, — Verlangen RV. 3,15. KATHAS. 21,62. 29,22. 199. 31,5. 27. 38,78. 42,1. 51,144. 185. शक्तिपशः nach 61,1. 62,4. चिरदर्शनसेतकया दृष्ट्या 26,271. °स्थित adv. 25,269.

सेतकपठ (2. स + उत्कपठ) adj. (f. घ्रा) voller Sehnsucht, wehmüthig ÇĀRṂADH. im ÇKDn. KATHAS. 18,19. 31,45. °शिव Verz. d. Oxf. H. 129,